

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 6.

Katowice, dnia 30 kwietnia 1936 r.

Rok IV.

T R E Ś Ć :

1. POCZTA:

poz. 55. Przesyłki zbiorowe.

2. ADMINISTRACJA:

poz. 56. Usuwanie usterek stwierdzonych przy rewizjach Urzędów (agencji).

poz. 57. Ramowe instrukcje nadzoru I posterunku teletechnicznego.

NAJLEPSZĄ REKLAMĄ — GRZECZNA I SPRAWNA OBSŁUGA KLIENTA.

P O C Z T A.

55.

Przesyłki zbiorowe.

W celu ustalenia wytycznych dla Dyrekcji Okręgów Poczt i Telegrafów i urzędów pocztowych w sprawie akcji zwalczania przesyłek zbiorowych, Ministerstwo Poczt i Telegrafów, reasumując wydane dotychczas w tej sprawie zarządzenia oraz zmieniając je w niektórych punktach, zarządziło (Nr. P.W. 105/29 z dnia 14. IV. 1936), co następuje:

Ustawa o poczcie, telegrafii i telefonii zabrania w art. 5 ust. 1 wysyłania zbiorowych przesyłek, zawierających listy oraz kartki pocztowe, pochodzące od różnych osób lub adresowane do różnych osób. Zabrania więc wysyłania w przesyłce zbiorowej listów lub kartek pocztowych:

- a) pochodzących od jednej osoby, adresowanych do różnych osób,
- b) pochodzących od różnych osób, adresowanych do jednej osoby,
- c) pochodzących od różnych osób, adresowanych do różnych osób.

Przepis art. 5 ustawy o poczcie jest ściśle związany z przepisem art. 2 tejże ustawy, w myśl którego przyjmowanie, przesyłanie i doręczanie listów i kartek pocztowych, stanowi

monopol państwowy i może być wykonywane tylko przez pocztę państwową. Ponieważ zbiorowe wysyłanie listów i kartek godziłoby poważnie w interesy i dochodowość poczty, zapewnioną jej przepisem art. 2, został zamieszczony w ustawie o poczcie przepis art. 5-go, którego celem jest właśnie przeciwdziałanie tego rodzaju uszczuplaniu dochodów przedsiębiorstwa „P. P. T. T.“

To też przy rozstrzygnięciu kwestji, czy daną przesyłkę należy uważać za przesyłkę zbiorową, podlegającą sankcji prawnej decydującą będzie okoliczność czy wysłanie takiej przesyłki było spowodowane chęcią uchylenia się od opłat pocztowych, jakie należałoby uiścić w razie wysłania każdej załączonej korespondencji w osobnym liście lub kartce pocztowej.

Chęci uchylenia się od opłat pocztowych i zamiaru uszczuplenia dochodów poczty niema, gdy nadawca wysyła przesyłkę z zawartością korespondencji, pochodzącej od członków rodziny nadawcy lub przeznaczonej dla członków rodziny adresata. Pobudką działania jest tutaj tylko chęć uzewnętrznienia wspólności uczuć rodzinnych w zbiorowej korespondencji. Nadawcy nie można przypisywać zamiaru rozmyślnego działania na szkodę poczty również

i z tego powodu, że wiadomości, podane w oddzielnych pismach, piszący mogli z równym skutkiem umieścić w jednym piśmie. Dlatego też przesyłki zawierającej korespondencję rodzinną nie należy uważać za przesyłkę zbiorową w rozumieniu art. 5 ustawy o poczcie.

Art. 36 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii przewiduje kary za naruszenie postanowień art. 5 ust. 1 i odszkodowanie na rzecz poczty od winnej osoby, przyczem postanawia, że właściwymi do orzekania są powiatowe władze administracji ogólnej.

Wobec tego w razie stwierdzenia wysłania przesyłki zbiorowej należy sprawę skierować do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej z wnioskiem o ukaranie nadawcy i orzeczenie odszkodowania na rzecz P.P.T.T. na zasadzie art. 36 ustawy o poczcie, telegrafii i telefonii.

Dotyczy to jednak tylko przesyłek zbiorowych, wysyłanych przez osoby i instytucje prywatne.

Odmienne zagadnienie stanowią przesyłki zbiorowe władz i urzędów państwowych oraz samorządowych w poręczonym zakresie działania.

Ministerstwo Poczt i telegrafów mając na uwadze potrzeby i interesy władz i urzędów państwowych oraz niedostateczną organizację pocztowej służby doręczeń, zwłaszcza na terenie województw centralnych, południowych i wschodnich, gdzie sieć placówek pocztowych jest stosunkowo rzadka, a doręczanie korespondencji przez posłańców gminnych odbywa się nieregularnie i nie jest dostatecznie

szybkie — postanowiło tolerować czasowo urzędowe przesyłki zbiorowe na terenie całego Państwa.

Wobec tego urzędy pocztowe nie powinny kwestjonować przesyłek zbiorowych, opłaconych znaczkami urzędowymi, a wysyłanych przez władze i urzędy państwowe oraz samorządowe w poręczonym zakresie działania (uprawnione do korzystania ze znaczków urzędowych).

Niezależnie od powyższego Ministerstwo Poczt i Telegrafów również z uwagi na niedostateczną organizację służby doręczeń zgodziło się na specjalne traktowanie i tolerowanie aż do odwołania przesyłek zbiorowych, adresowanych do miejscowości położonych w okręgach Dyrekcji Okr. P. i T. w Warszawie, Lublinie, Wilnie, Lwowie i Krakowie, a wysyłanych do zarządów gmin, wójtów i sołtysów przez:

1) Państwowy Bank Rolny, jego oddziały oraz urzędy wojewódzkie, w sprawach scaleniowych, z zawartością wezwań płatniczych; na każdej przesyłce ma być umieszczony odciśnięty stempelka z napisem „Sprawa scaleniowa“,

2) Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, z zawartością dowodów ubezpieczeniowych (polis) i wezwań płatniczych.

Tych przesyłek zbiorowych, wysyłanych przez wymienione wyżej instytucje pod adresem zarządów gmin, wójtów i sołtysów w miejscowościach położonych w okręgach Dyrekcji Okr. P. i T. w Warszawie, Lublinie, Wilnie, Lwowie i Krakowie, nie należy również kwestjonować.

Nr. P. P. 42 z dnia 23 kwietnia 1936 r.

ADMINISTRACJA.

56.

B. ważne!

Usuwanie usterek stwierdzonych przy rewizjach urzędów (agencji).

Nieusunięcie usterek stwierdzonych przy rewizjach urzędów (agencji) będzie surowo karane, przed czym przestrzega się PP. Naczelników urzędów (Kierowników agencji).

W zarządzeniu z dnia 29.X 1935 roku, № O. J. 10/35 (Dz. Zarządzeń Dyrekcji № 18 z 1935 poz. 259) przestrzegła Dyrekcja podwładne jednostki eksploatacyjne, przed przedstawianiem Dyrekcji doniesień o usunięciu

usterek stwierdzonych przy rewizji urzędów i agencji, pomimo tego, że usterki faktycznie nie zostały usunięte.

Przy tej sposobności wyjaśniono, że przedstawianie tego rodzaju doniesień, świadczy o złej woli PP. Naczelników urzędów (Kierowników agencji) i o chęci wprowadzenia w błąd Dyrekcji, a zatem postępowanie takie PP. Naczelników urzędów (Kierowników agencji) jest czynem karygodnym, który spotkać musi się z represją ze strony Dyrekcji. Ponieważ jednak pomimo wydania wyżej powołanego zarządzenia wypadki takie jeszcze się powtarzają przeto Dyrekcja poleca:

- 1) dokładnie zapoznać się z wyżej powołanym zarządzeniem zamieszczonym w Dz. Zarz. Dyrekcji № 18 z 1935 r. poz. 259,
- 2) usunąć natychmiast usterki wykazane w ostatnim wyniku inspekcji.

Punkt 2. nie stosuje się do tych urzędów (agencji), w których została przeprowadzona niedawno rewizja urzędu (agencji) i co do których jeszcze nie upłynął czterotygodniowy termin do usunięcia usterek i przedstawienia sprawozdań.

PP. Inspektorzy okręgowi i Naczelnicy urzędów obwodowych przy rewizjach urzędów (agencji) i innej sposobności mają zwracać baczną uwagę, czy usterki wykazane w poprzednim wyniku rewizji zostały usunięte.

Nieusunięcie usterek należy dokładnie odnotować w odpowiedniej pozycji wyniku inspekcji.

Winnego naczelnika urzędu (kierownika agencji) należy na tę okoliczność protokolarnie przesłuchać, oraz w sprawozdaniu z wyniku inspekcji, należy wystąpić z wnioskiem na ukaranie.

Do powyższego należy ściśle się stosować. № O. J. 100/36 z dnia 22 kwietnia 1936 roku.

57.

Ramowe instrukcje nadzoru i posterunku teletechnicznego.

Niniejszem Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów wydaje ramowe instrukcje nadzoru teletechnicznego i posterunku teletechnicznego, na podstawie których p. naczelnicy rejonowych urzędów telekomunikacyjnych winni niezwłocznie wydać dokładne, szczegółowe instrukcje dla podległych im nadzorów i posterunków teletechnicznych, o czym należy donieść Dyrekcji w terminie do końca maja 1936 r.

Ramowa instrukcja nadzoru teletechnicznego.

I. Postanowienia ogólne.

Z dniem 1 maja 1936 r. wprowadza się w życie następujący regulamin nadzoru teletechnicznego.

1) Nadzór teletechniczny jest komórką wykonawczą w służbie telekomunikacyjnej, przeznaczoną do utrzymania w sprawności istniejących oraz do budowy nowych urządzeń teletechnicznych na wyznaczonym terenie, oddziału, placówce.

2) Terenem działania nadzoru jest obszar jednego urzędu obwodowego. W wypadkach szczególnych działanie nadzoru ogranicza się do terenu jednego miasta, jednej stacji lub jednego urządzenia teletechnicznego.

Teren działania nadzoru ustala Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów.

3) Nadzór teletechniczny stanowi komórkę składową urzędu obwodowego.

4) Nadzory podlegają:

- a) w sprawach służby teletechnicznej naczelnikowi rejonowego urzędu telekomunikacyjnego (telefoniczno - telegraficznego),
- b) we wszystkich innych sprawach naczelnikowi obwodowego urzędu poczty telekomunikacji.

W szczególności zależność służbowa od naczelnika rejonu wyraża się w sprawach:

- a) budowy, przebudowy i konserwacji urządzeń teletechnicznych,
- b) wszelkich teletechnicznych zasobów materiałowych, a więc zaopatrywania, gospodarowania oraz rozrachunku materiałowego,
- c) wszelkich teletechnicznych zasobów gotówkowych (kredyty rzeczowe), a więc zaopatrywania, dysponowania oraz rozrachunku gotówkowego,
- d) dysponowania kierownikiem i personelem nadzoru w sprawach służby teletechnicznej,
- e) zgłaszania wniosków do Dyrekcji o pociągnięcie kierownika i personelu nadzoru do odpowiedzialności służbowej i materialnej z tytułu uchybień służbowych, oraz zgłaszania wniosków do Dyrekcji o udzielenie kierownikowi i personelowi nadzoru awansów, uznania, pochwał, nagród i zapomóg w porozumieniu z właściwym naczelnikiem urzędu obwodowego,
- f) opinjowanie personelu nadzoru teletechnicznego,
- g) zgłaszania wniosków do Dyrekcji o mianowania i przeniesienia kierownika i personelu nadzoru,
- h) urlopowania kierownika i personelu nadzoru w porozumieniu z naczelnikiem właściwego urzędu obwodowego.

Wrazie rozbieżności powstałej między naczelnikami: rejonu i obvodu w sprawach zależności służbowej kierownika i personelu nadzoru, decyduje ostatecznie Dyrektor Okręgu, doraźnie zaś i czasowo naczelnik rejonu.

5) Nadzory o większym obszarze terytorjalnym lub z bardziej rozwiniętą siecią urządzeń teletechnicznych mają do dyspozycji w punktach węzłowych posterunki teletechniczne.

6) Korespondencję do nadzoru i z nadzoru należy adresować wzgl. oznaczać: „Obwodowy urząd pocztowo-telekomunikacyjny (nb. podać urząd obwodowy), Nadzór teletechniczny“.

II. Zakres działania nadzoru.

Do zakresu działania nadzoru należy:

- a) budowa nowych urządzeń teletechnicznych, przebudowa i rozbudowa istniejących,
- b) konserwacja istniejących urządzeń teletechnicznych,
- c) nadzór nad eksploatacją techniczną urządzeń teletechnicznych,
- d) wykonywanie wszelkiej pracy, związanej pośrednio lub bezpośrednio ze służbą teletechniczną na podległym terenie działania.

Budowa nowych urządzeń teletechnicznych, przebudowa i rozbudowa istniejących wykonywane są we własnym zakresie działania nadzoru oraz na polecenie władz przełożonych.

Do robót, wykonywanych we własnym zakresie, zalicza się instalowanie urządzeń abonamentowych w I-iej strefie na podstawie taryfy telefonicznej.

Do robót, wykonywanych na polecenie władz przełożonych, należą wszelkie inne budowy, przebudowy i rozbudowy.

Konserwacja urządzeń teletechnicznych polega na:

- a) wykonaniu okresowych napraw, linii międzymiastowych, sieci miejskich, oraz urządzeń stacyjnych, zgodnie z zatwierdzonymi planami,
- b) usuwaniu wszelkich uszkodzeń powstałych w urządzeniach teletechnicznych,
- c) zapobieganiu uszkodzeniom i wadliwemu działaniu urządzeń przez systematyczną kontrolę tych urządzeń drogą dokonywania lustracji, prób, pomiarów i t. p.

Nadzór nad eksploatacją techniczną urządzeń polega na:

- a) dopilnowaniu dostosowania wielkości i rodzaju urządzeń teletechnicznych do istotnych potrzeb,
- b) czuwaniu nad należytem obchodzeniem się z urządzeniami przez osoby mające styczność z urządzeniami,
- c) racjonalnym rozmieszczaniu urządzeń teletechnicznych pod względem ich obsługi ruchowej, zniszczenia, bezpieczeństwa, od pożaru, kradzieży i t. p.

Wykonywanie wszelkiej pracy związanej pośrednio lub bezpośrednio ze służbą teletechniczną na terenie działania nadzoru polega na wykonywaniu wszelkich czynności wchodzących w zakres konserwacji i budowy urządzeń teletechnicznych.

III. Kierownik i personel nadzoru.

1) Do obowiązków kierownika nadzoru należy:

- a) kierowanie pracami nadzoru i czuwanie nad należytem wykonywaniem tych prac przez personel nadzoru,
- b) wyznaczanie, normowanie i koordynowanie pracy posterunków teletechnicznych,
- c) opracowywanie projektów i kosztorysów urządzeń teletechnicznych,
- d) kontrolowanie urządzeń służby teletechnicznej oraz gospodarki materiałowej na podległym terenie,
- e) przejawianie inicjatywy w kierunku usprawnienia urządzeń i toku służby teletechnicznej,
- f) szkolenie podległego personelu,
- g) okazywanie czynnej pomocy naczelnikowi obwodu w jego działalności handlowej, w pracach organizacyjnych i czynnościach związanych z nadzorem służbowym,
- h) nadzór nad konserwowaniem przez urzędy i agencje p. t. urządzeń teletechnicznych lokalnych i u abonentów.

2) W związku z wykonywanymi obowiązkami kierownik nadzoru ma prawo:

- a) bezpośrednio odnosić się w sprawach teletechnicznych do naczelników urzędów (agencji) pocztowo-telekomunikacyjnych, położonych na terenie obwodu,
- b) bezpośrednio odnosić się w sprawach teletechnicznych do naczelnika rejonu,
- c) czynić wyjazdy służbowe w granicach swojego obwodu, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- d) zwalniać podwładny personel od zajęć służbowych na czas nie dłuższy niż jeden dzień, przy czym łączny czas zwolnienia jednego pracownika nie może przekraczać trzech dni w roku,
- e) przedstawiać w drodze służbowej, za pośrednictwem naczelnika urzędu obwodowego, wnioski o udzielenie nagród i zapomóg dla podległego personelu teletechnicznego,

f) dysponować personelem w posterunkach teletechnicznych w sprawach służby teletechnicznej i z wiedzą zainteresowanego naczelnika urzędu p. t.

3) Kierownik nadzoru jest odpowiedzialny służbowo i materialnie za całokształt służby teletechnicznej w nadzorze.

4) Personel nadzoru stanowią teletechnicy, monterzy i praktykanci monterscy, stacjonowani w siedzibie nadzoru.

Personel teletechniczny, stacjonowany na oddzielnych posterunkach teletechnicznych na terenie danego nadzoru, podlega kierownikowi nadzoru w sprawach technicznych.

5) Do wykonywania prac teletechnicznych przekraczających możliwości stałego personelu, kierownik nadzoru może zatrudniać robotników na warunkach określonych odrębnymi zarządzeniami.

6) Posterunki monterskie wyznacza Dyrekcja Okręgu Poczty i Telegrafów na wniosek urzędu rejonowego.

IV. Biuro Nadzoru.

Do wykonywania wszelkich prac kancelaryjnych, związanych z kierownictwem nadzoru, ze sporządzeniem projektów, planów, kosztorysów, zapotrzebowań i sprawozdań pieniężnych, materialowych, z wykonywaniem inwentaryzacji i t. p. nadzór posiada:

- a) odpowiedni pokój biurowy,
- b) niezbędne meble biurowe,
- c) sprzęt, przybory i materiały kreślarskie, a mianowicie: stół kreślarski, rysownicę, komplet cyrkli, linjały, ekierki i inne niezbędne przybory,
- d) przybory i materiały kancelaryjne.

V. Materiały i narzędzia teletechniczne.

1) Nadzór jest zaopatrzony w niezbędny sprzęt, materiały i narzędzia teletechniczne, w ilościach określonych każdorazowo istotnymi potrzebami.

2) Za całokształt gospodarki materialowej na terenie nadzoru, za należyte użycie i utrzymanie sprzętu, materiałów, narzędzi oraz pomieszczenia, jest odpowiedzialny służbowo i materialnie w pierwszym rzędzie kierownik nadzoru. W wypadkach wyjątkowych, jeżeli w danym nadzorze magazyn prowadzi osoba specjalnie do tego wyznaczona (za zgodą naczelnika rejonu), wtedy odpowiedzialność ponoszą solidarnie w pierwszym rzędzie kierownik nadzoru oraz osoba prowadząca magazyn.

VI. Podręczny warsztat teletechniczny.

1) Zasadniczo w każdym nadzorze jest

zainstalowany podręczny warsztat do wykonywania drobnych napraw sprzętu teletechnicznego w zakresie elektrotechnicznym i słusarskim. O potrzebie instalowania warsztatu decyduje Dyrekcja.

2) Wyposażenie warsztatu w narzędzia, materiały i przybory określa etat materialowy warsztatu.

3) Roboty i gospodarka warsztatu winny być prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

4) Za prace i gospodarkę warsztatową jest odpowiedzialny służbowo i materialnie w pierwszym rzędzie kierownik nadzoru.

Ramowa instrukcja posterunku teletechnicznego.

I. Postanowienia ogólne.

Z dniem 1 maja 1936 r., wprowadza się w życie niniejszy regulamin posterunku teletechnicznego.

1) Posterunek teletechniczny jest przeznaczony do utrzymania w sprawności istniejących oraz do budowy nowych urządzeń teletechnicznych na wyznaczonym terenie, odcinku, placówce.

2) Terenem działania posterunku jest część terenu obwodu. W wypadkach szczególnych działanie posterunku ogranicza się do terenu jednego miasta, jednej stacji lub jednego urządzenia teletechnicznego.

Teren działania posterunków ustala rejonowy urząd telekomunikacyjny, zatwierdza zaś Dyrekcja.

3) Posterunek teletechniczny stanowi komórkę składową urzędu (agencji) pocztowo-telekom., w siedzibie którego istnieje.

4) Posterunki podlegają:

- a) w sprawach służby teletechnicznej kierownikowi nadzoru teletechnicznego,
- b) we wszystkich innych sprawach naczelnikowi właściwego urzędu pocztowo-telekomunikacyjnego (agencji p. t.)

W szczególności zależność służbowa od nadzoru wyraża się w sprawach:

- a) budowy, przebudowy i konserwacji urządzeń teletechnicznych.
- b) wszelkich teletechnicznych zasobów materialowych, a więc zaopatrywania, gospodarowania oraz rozrachunku materialowego,
- c) wszelkich teletechnicznych zasobów gotówkowych (kredyty rzeczowe), a więc zaopatrywania, dysponowania oraz rozrachunku gotówkowego,

d) dysponowania personelem posterunku w sprawach służby teletechnicznej.

II. Zakres działania posterunku.

1) Do zakresu działania posterunku należy:

a) budowa nowych urządzeń teletechnicznych, przebudowa i rozbudowa istniejących,

b) konserwacja istniejących urządzeń teletechnicznych,

c) nadzór nad eksploatacją techniczną urządzeń teletechnicznych,

d) inicjatywa, zmierzająca do usprawnienia urządzeń i służby teletechnicznej,

e) kontrola urządzeń teletechnicznych,

f) pogłębianie i uzupełnianie wiedzy teletechnicznej personelu.

2) Budowa nowych urządzeń teletechnicznych, przebudowa i rozbudowa istniejących, mogą być wykonywane we własnym zakresie działania posterunku oraz na polecenie władz przełożonych.

Do robót wykonywanych we własnym zakresie, zalicza się instalowanie urządzeń abonentowych w 1-ej strefie na podstawie taryfy telefonicznej.

Do robót, wykonywanych na polecenie władz przełożonych, należą wszelkie inne budowy, przebudowy i rozbudowy.

3) Konserwacja urządzeń teletechnicznych polega na:

a) wykonywaniu napraw linii międzymiastowych, sieci miejskich oraz urządzeń stacyjnych, zgodnie z poleceniami oraz z własnej inicjatywy,

b) doraźnym usuwaniu wszelkich uszkodzeń powstałych w urządzeniach teletechnicznych,

c) zapobieganiu uszkodzeniom i wadliwemu działaniu urządzeń przez systematyczną kontrolę tych urządzeń drogą dokonywanych lustracji (objazdów), prób i pomiarów.

4) Nadzór nad eksploatacją techniczną urządzeń polega na:

a) zgłaszaniu wniosków co do dostosowania wielkości i rodzaju urządzeń teletechnicznych do istotnych potrzeb.

b) doglądzie należytego obchodzenia się

z urządzeniami przez osoby mające styczność z urządzeniami,

c) racjonalnym rozmieszczeniu urządzeń teletechnicznych pod względem ich obsługi ruchowej, zniszczenia, bezpieczeństwa od pożaru, kradzieży i t. p.

5) Inicjatywa polega na stawianiu wniosków, zmierzających do usprawnienia służby teletechnicznej.

6) Kontrola urządzeń teletechnicznych polega na:

a) pilnym śledzeniu za należytem działaniem urządzeń teletechnicznych,

b) codziennym sprawdzaniem stanu międzymiastowych obwodów teletechnicznych, położonych na terenie posterunku,

c) usuwaniu we właściwym czasie stwierdzonych usterek w urządzeniach teletechnicznych.

III. Sprzęt, materiały i narzędzia teletechniczne

1) Posterunek jest zaopatrzony w niezbędny sprzęt, materiały i narzędzia teletechniczne, w ilościach określonych każdorazowo istotnymi potrzebami.

2) Za całokształt gospodarki materiałowej na terenie posterunku, za należyte użycie i utrzymanie sprzętu, materiałów, narzędzi oraz pomieszczenia, jest odpowiedzialny służbowo i materialnie w pierwszym rzędzie technik lub monter posterunku.

IV. Podręczny warsztat teletechniczny.

1) W miarę potrzeby może być zainstalowany na posterunku podręczny warsztat do wykonywania drobnych napraw sprzętu teletechnicznego w zakresie elektrotechnicznym i ślusarskim.

O potrzebie instalowania warsztatu decyduje Dyrekcja.

2) Wyposażenie warsztatu w narzędzia, materiały i przybory określa etat materiałowy warsztatu i ustalenie go należy do obowiązków rejonowego urzędu telekomunikacyjnego.

3) Roboty i gospodarka warsztatu winny być prowadzone zgodnie z obowiązującą instrukcją warsztatową.

№ OOrg 100 z dnia 23 kwietnia 1936 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZTY i TELEGRAFÓW

(Oddział Ogólny)

KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr. 18.

PRENUMERATA NA ROK 1936 WYNOŚI:

roczna 4 zł. 80 gr.

półroczna 2 zł. 40 gr.

kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.